

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/4479.**

Benyújtás dátuma: **2023-06-29 10:15**

Parlex azonosító: **1AACD8F30001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Gy. Németh Erzsébet (DK)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani

Az írásbeli választ igénylő kérdés címzettje: **Orbán Viktor, miniszterelnök**

Az írásbeli választ igénylő kérdés címe: **"Mit válaszolt Nieberl Ferencnek, miniszterelnök úr?"**

Tisztelt Miniszterelnök Úr!

Az RTL tévécsatorna híradója készített riportot Nieberl Ferenc 63 éves polgárral, aki 45 évet dolgozott az egészségügyben, ebből 43 évet az Országos Mentőszolgálatnál, diplomás mentő szakápolóként. Egy mentésre szoruló beteg szállítása közben megsérült: gerincsérvet állapítottak meg nála, az üzemorvos pedig munkaviszonya megszüntetését javasolta.

A férfit tehát leszámalkolták, munkaviszonyát megszüntették. A körülményekből következően fizikai munkára nem alkalmas, azt követően pedig, hogy 43 éven át kizárólag orvosi segítségre szoruló emberek mentésével, ellátásával foglalkozott, más természetű képzettséget igénylő munkát aligha fog találni. Marad tehát az, hogy 65 éves korában majd nyugdíjba mehet, az addig hátralévő két évben meg éljen meg a havi 58 ezer forintos rokkantsági ellátásából.

A kérdés csak az, hogyan. Erre vonatkozó kérdését az érintett nyílt levélben tette föl önnek.

Jól emlékszem, 11 évvel ezelőtt a Közgazdasági Egyetemen folytatott beszélgetés során Pintér Sándortól, aki már akkor is az ön belügyminisztere volt, megkérdezték, hogy szerinte meg lehet-e élni havi 47 ezer forintból – akkor ennyi volt a közmunkáért fizetett bér. Ő erre – a hallgatóság őszinte derűsége közepette – valami olyat válaszolt, hogy igen, ha kap hozzá egy kecskét is. Nos, 2012 óta az összesített infláció elérte a 46%-ot, vagyis ma 68 620 forint ér annyit, mint az akkori 47 ezer – Nieberl Ferencnek viszont ennél tíz és félezerrel kevesebből kellene megélnie. A belügyminiszter úr erre a célra talán két kecskét javasolna, remélem, ön ennél komolyabban veszi egy nyilvánvalóan éhhalálra ítélt ember panaszát.

Ezt a panaszt pedig jogosnak kell ítélnem, tekintettel arra, hogy a rokkantnyugdíjakra vonatkozó szabályozás radikális megváltoztatásával önök sodorták ilyen helyzetbe őt és sokezernyi társát, a

jogszabályok további megváltoztatásával pedig helyzetüket tovább rontották. Kiút lehetne annak bizonyítása, hogy munkaképességének megváltozását éppen munkája okozta, ezt azonban kétséget kizáróan nyilván nem lehet bizonyítani – és a szabályozás célja nyilván a leszázalékoltak olyan helyzetbe hozása, hogy ezt a kiutat minél kevésbé legyenek képesek igénybe venni.

Miniszterelnök Úr!

Tökéletesen megértem, hogy a költségvetés nehéz helyzetben van, mindenekelőtt azért, mert a Covid-járvány kezelése érdekében kapott fölhatalmazást önök elsősorban a klienseik számára történt nyakló nélküli és gyakran értelmetlen pénzszerzésre használták. Erről azonban a legvédtelenebbek, köztük azok, akik egy életen keresztül viselt szolgálatért egyézségükkel, testi épségükkel fizettek, a legkevésbé sem tehetnek. Azt is értem, noha megértéssel már nem tudok viseltetni iránta, hogy politikailag kifizetődők tartják a terheket elsősorban rájuk hárítani, tekintve, hogy ők képesek legkevésbé megvédeni magukat, ezt azonban súlyosan méltánytalannak tartom. .

Kérdezem ezért miniszterelnök urat:

1. Válaszolt-e Nieberl Ferenc levelére?
2. Mit javasolt neki és ezernyi sorstársának, hogyan vészeljék át ezt a helyzetet?
3. Még mindig nem hajladóak elgondolkodni azon, hogy ne a megváltozott munkaképességűek rovására takarékoskodjanak, inkább azokon a százmilliárdokon, amiket presztízsberuházásokra, illetve hatalmi megfontolásokból adnak ki (Vodafone, Liszt Ferenc repülőtér, stb.)?

Várom megtisztelő válaszát.

Budapest, 2023. június 29.

Tisztelettel

Erzsébet

Gy.

Németh

Demokratikus Koalíció